

Honorable Sr., Sr. Tinent d'Alcalde, autoritats, senyores i senyors,

Vull començar aquest curt parlament tot afirmant que sóc i em sento, avui i aquí, una persona feliç. Espero no molestar ningú, tot i que ja sé que és una afirmació que no es porta massa i que fins i tot pot ser mal vista. Però és allò que em surt avui, aquí i ara, del fons del cor, perquè tampoc no és bo ni està escrit que s'hagi de ser sempre racional.

Estic feliç d'estar envoltat de la meva família i de tants amics, d'alguns amics que han vist néixer la Col·lecció, tot cercant aiguaforts del Piranesi a la Via del Babuino a Roma. Disculpeu, però, si no puc estar amb cadascun de vosaltres tal com us mereixeu i m'agradaria.

Sovint em demanen perquè col·lecciono gravats. I la resposta és sempre la mateixa i és senzilla: perquè és la més democràtica de les Belles Arts i perquè és la col·lecció d'art que em puc permetre d'anar construint. I perquè, com a qualsevol col·leccionista, m'agrada la recerca de les peces i la felicitat que procura el gaudi compartit.

Un col·leccionista necessita temps, contactes, perseverança, recursos i sort. Amb aquests ingredients he anat reunint, per exemple, aquest grup de gravats a l'entorn del 1700, uns gravats que van des del 1685 fins a mitjans del segle XVIII i que es presenten en 5 àmbits temàtics: el poder, el territori, la guerra, la vida quotidiana i la pietat popular. D'aquests gravats, n'hi ha que venen de França, n'hi ha que vénen del Regne Unit, i dels Països Baixos, i d'Alemanya, i dels Estats Units, i de València i d'aquí de Barcelona. N'hi ha que els he trobat voltant per les meves galeries de referència i d'altres que he aconseguit via Internet en cases de prestigi. I d'aquesta recerca i tria n'he pogut obtenir peces singulars i fins i tot un gravat del qual, de moment, només se'n coneix un exemplar. I està aquí, per a coneixement i gaudi de tots.

De tota manera, em sembla que caldria reforçar el lligam entre els museus de titularitat pública i els col·leccionistes privats. Tots hi sortirem guanyant i ens ajudarà a reforçar la nostra cultura, la nostra societat i el benestar col·lectiu. Com a President del Cercle d'aquest Museu sé que hi ha moltes, riques, properes i bones idees al respecte, però això ja em permetreu que, conjuntament amb el Director del Museu i les autoritats municipals, us ho expliquem un altre dia.

I per acabar deixeu-me que doni les gràcies:

Gràcies a tot el personal del Museu Marès (Josep M. Trullent, Neus Peregrina, Silvia Llonch, Ernest Ortoll, Ima Mis, Carme,.. a tots) i a en Xevi Camprubí que tant ens ha ajudat amb els seus coneixements històrics per a elaborar les

magnífiques fitxes de les diverses peces que podreu trobar al magnífic catàleg que el Museu ha editat. I gràcies també a Victor Oliva per la concepció de tots els elements visuals i per les esplèndides imatges del catàleg.

Gràcies a l'Ajuntament de Barcelona i al Comissionat del Tricentenari per haver confiat des del principi en aquest projecte. No és el projecte més gran ni més vistós dels programats en la commemoració tricentenària, però potser sí que aquest és el projecte "delikatessen" del Tricentenari a Barcelona. L'objectiu és que aquesta exposició i les activitats que li són lligades ens permetin conèixer millor la nostra història comuna. Em sembla important que els gravats ocupin una plaça, i una plaça significativa, en el marc de les exposicions del Tricentenari, perquè només a través dels gravats el poble, durant segles, ha tingut accés a l'art i a la història. I gràcies perquè per primera vegada una part dels fons de la Col·lecció es pot presentar a Barcelona, Cap i Casal de Catalunya.

Gràcies a tots per ser aquí, per ajudar-me amb els vostres consells, per aguantar les meves dèries i per ajudar-me a ser feliç, per ajudar-nos a ser feliços. Que per molts anys!

Antoni Gelonch

www.gelonchviladegut.com